

תודתם של תלמידים

„עבודה זו בוצעה בעזרתו של יוסף מילר, מרכז הרפת, אשר הקדיש מזמנו כדי להדריכנו משך כל הזמן וכן בעזרת ישראל לוי שהקנה לנו את היסודות להבנת הענף ולביצוע העבודה כולה. לשני החברים האלה נתונה תודתנו על אשר סייעו בידינו להבין את הדברים ולבצע את העבודה“. חתומים: רות, איתן, תורה וחיה, תלמידי בית הספר בכפר-גלעדי.

מעשה ושיטה שמן הראוי לחקותם יזמו המחנכים בבית-הספר בכפר גלעדי. כדי לקרב את התלמידים המבוגרים יותר לענפי החקלאות השונים ולהעמיק את ידיעותיהם הטילו על קבוצות שונות של תלמידים עיבוד נושאים מסוימים בענפים הקיימים שבמשק. מגע מסוג זה מכניס את הנוער המתבגר לתוך ההווי והבעיות של סביבתו, משקו; ויש להניח שחדירה כה יסודית לבעיות הענף, תוך שילוב המעשה בהלכה, תיצור קשר חי ומתמיד בין הנושא בעול בעתיד לבין הענף.

קבוצת התלמידים שבחרה לעצמה נושא מענף הבקר פותחת את הדו"ח שלה בדברים אלה: „מטרת עבודתנו ולימודנו במקצוע גידול הבקר היא להכיר כל פרה ופרה באופן אינדיוויזואלי ולא את פטמותיה וזנבה בלבד; לא להיות רק חולבים אלא בוקרים היודעים, אוהבים ומתמסרים לעבודתם. בוקר, פירוש הדבר, אדם

המכיר את הענף בכללותו, לומד את האנטומיה והפיסיולוגיה של הפרה, מסתכל ומכיר את נטיותיה, תכונותיה, יחוסה והמבין את המטרה אליה שואף המשק, שהיא: פיתוח עדר פרות טובות שתעלינה על הממוצע הקיים ותנבנה את המכסימום שביכולתן להניב“.

הנושאים המיוחדים שבהם טיפלה קבוצה זו של תלמידים התרכזו על ניהול יומן של עדר בן 60 פרות חולבות ועריכת תכנית הזנה לשנת תשט"ז.

עם קריאת הדו"ח של התצפיות הרבות, עריכת חשבונות וכו' הנך מתרשם שאמנם מדריכי הקבוצה, החברים מילר וישראל לוי, הוליקו את חניכיהם בשכילים הנכונים וצעד אחרי צעד הושגה המטרה הסופית כשהתלמידים סיימו בצורה יסודית את עריכת תכנית ההזנה לכל דקדוקיה.

הקובץ, בו פורסמה העבודה על ענף הבקר, מכיל 7 עבודות נוספות של תלמידים במקצועות הפלחה, המספוא, הלול, הצאן ועוד.

ראויה עבודה זו לחיקוי ע"י שאר בתי-הספר; ויש להביע את התקווה שצורה זו של קשירת קשר עם הענף מצד קבוצות תלמידים תתרום תרומה נכבדה לפתרון בעיית הממשיכים בענף הבקר במשק.

מ. מ.

אל-פחז בהרפת כדי-חלב!

המריק כדי-חלב בחפזה, כאילו מוציא לבור-שופכין כד מלא חלב לכל 130 כדים שהריק בחיפזון — זאת קבעו מומחים למשק החלב מהאוניברסיטה של וויסקונסין. כשמרוקנים 10 כדים בדקה אחת נשאר הרבה חלב דבוק לדפנות הכדים, ושיירים אלה עולים לפעמים עד ל- $\frac{3}{4}\%$ של תכולת הכד; פירוש הדבר שעל כל 133 ק"ג חלב נפסד ק"ג אחד; ואם המחלבה המקבלת 20 אלף ק"ג חלב ביום, צפוי לה הפסד של 150 ק"ג חלב מדי יום ביומו. החוקרים מוסיפים עוד שהחלב „אחרון" זה הנותר בכדים הוא גם השמן ביותר. בזמן האחרון משמשת תקלה זו בקבלת החלב במחלבות כעין נימוק לנטישת שיטת ההובלה בכדים ולהחדרת שיטת הטיפול בחלב בצובר (במיכלים). אולם עד להשלמת המעבר מכדים למיכלים יש להקפיד על הרקה איטית יותר של הכדים — 5 כדים לדקה — ועל ידי כך יופחת ההפסד בשיעור ניכר — ק"ג אחד לכל 500 ק"ג במקום 1 ק"ג ל-133.